

Pel que fa a entitats ciutadanes, la dotació sumava 271.000 euros, dels quals el 60% s'ha destinat a federacions i l'altre 40% a associacions. S'han subvencionat un total de 35 projectes de participació, transparència i cooperació interassociativa.

Tenint en compte la bona acollida d'esta convocatòria, la dotació d'ajudes s'ha incrementat per al pressupost d'enguany fins a 400.000 euros, un 47% més.

Quant a les subvencions dirigides a entitats locals, sumaven 104.000 euros, que s'han dividit per parts iguals entre projectes destinats al foment de la participació i l'associacionisme i els que s'emmarquen en l'àmbit de la transparència. En total, 22 projectes.

En esta convocatòria hem detectat que la major part de les sol·licituds en matèria de transparència han estat de municipis menuts, de menys de 5.000 habitants; mentre que en matèria de participació, els municipis interessats són els més grans, de més de 20.000 habitants, la qual cosa ens oferix un cert retard sociològic i, al mateix temps, ens advertix sobre les dificultats que els pobles menuts tenen per a complir amb la legislació sobre transparència.

La dotació d'aquestes ajudes en el pressupost de 2017 s'ha incrementat més del doble i passa a 250.000 euros.

La quantitat destinada a cases regionals és de 70.000 euros, dels quals 25.000 s'han destinat a associacions, 45.000 a federacions, i s'han subvencionat 15 projectes.

Per últim, s'han destinat als centres valencians a l'exterior 150.000 euros, que han anat a parar a associacions de les zones, lògicament, amb major dinamisme d'aquests centres, o siga, Espanya, França i Argentina. En el pressupost de 2017 s'ha incrementat la dotació en més d'un 30% fins a 200.000 euros.

La valoració que fem d'esta nova dinàmica és, en general, satisfactòria, principalment perquè estem arribant a més destinataris com ho demostra l'augment de projectes que se presenten i també perquè els projectes són objectivament de millor qualitat que els que s'hi presentaven fins ara d'acord amb les baremacions.

N'hi ha algunes coses que volem millorar. Cal més dotació pressupostària. Per això, el pressupost d'enguany ha incrementat el fons global d'ajudes i subvencions en un 36%, fonamentalment per a entitats locals.

I en segon lloc, hem de tramitar més ràpid per tal que les entitats tinguen més temps per a desenvolupar projectes i justificar despeses. En este sentit, i atés que les bases ja estan publicades, podem dir que les convocatòries van a eixir abans i podrem facilitar a les entitats la presentació dels projectes.

Pense que estos ajustos... l'actuació de la conselleria en esta matèria continuarà millorant en el 2017.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

¿La diputada es dóna satisfeta amb la resposta? Doncs passem a la pregunta 723, que formula la il·lustre diputada Mònica Álvaro al conseller.

La senyora Álvaro Cerezo:

Moltes gràcies.

D'ençà que es publicà la llei de transparència, molts dels nostres ajuntaments s'han ficat les piles per a actualitzar conceptes i per a donar a conèixer a la ciutadania en què es gasten els diners dels contribuents. A Compromís això ho tenim clar i des de sempre hem propugnat esta necessària transparència en la gestió.

Però sovint, recentment, hem rebut algunes preguntes d'ajuntaments atònits en comprovar factures que no saben molt bé on encaixar-les. Jo mateixa –no sé si ho he contat alguna volta–, quan vaig arribar en l'anterior legislatura al govern municipal del meu poble, doncs, em vaig trobar una factura, una mica estranyats..., es tractava d'una caldera en un col·legi.

La caldera s'havia comprat a una empresa que tots i totes coneixem, una empresa que s'anomena Piaf, relacionada amb la Gürtel, i això era un procedir habitual de l'anterior govern. El problema és que la caldera mai se va col·locar en Vila-real, sinó que se va col·locar en un col·legi d'una altra localitat.

I així podria continuar-los relatant un munt de factures que ens trobem els i les regidores de pobles de «moatros», com diuen els companys de Kalebarraka, i no sabem ben bé quina collita fer amb este tipus de factures.

Com els vaig contar ací en el seu dia, a l'Ajuntament de Torrent es va fer públic, i així va aparèixer en els mitjans de comunicació, unes despeses per equips de so, cadires, escenari i fins i tot una catifa blava que en els fulls de comunicació amb l'empresa proveïdora apareixia sota el concepte de «acto fin de campaña del PP Torrent»; comunicacions signades pel regidor de brigades municipals. I fins ací ho coneixiem tots. Cadascú dóna la seua versió dels fets i normalment tot s'atribueix a un error del proveïdor que, en alguns casos, es queda sense cobrar o retira la factura.

Eixe últim concretament va ser el cas d'un ajuntament d'un poble que algunes de les presents coneixem prou bé, de la Plana Baixa, una comarca bonica com ella a soles, la meua comarca. ¿Què tinc de dir? I aquest poble, doncs, té unes singularitats turístiques que el fan destacar, com ara un riu soterrani, que comença a ser més conegut gràcies a les iniciatives que el nou govern en la localitat està duent a terme. Estic parlant, òbviament, de la Vall d'Uixó.

I concretament, volia comentar-li el cas d'una factura estranya que allí ens trobarem en concepte de «moqueta azul mar», exactament 171 metres de moqueta azul, suficient per emmoquetar tot un teatre, les coves de Sant Josep i mitja comarca. Igual per això en comprar amb tanta..., un 17 d'abril del 2015.

Efectivament, poc després hi hauria un acte de companya, on el govern municipal de l'ajuntament d'aleshores, estaria acompanyat, entre altres, doncs d'Alberto Fabra i altres personalitats de tots conegudes. Moqueta, això és el que estaven xafant en eixe moment, moqueta *azul*. I ací se parla molt que si la senyora Oltra xafa moqueta..., que si el Consell *pisa* moqueta..., però jutjaran vostés quina moqueta estaven xafant en aquell moment els presents en aquest acte.

Per acabar, la catifa blava encara no ha aparegut enlloc i el proveïdor, doncs, no sabem ben bé per què va retirar la factura, la qual cosa la despesa finalment no es va produir, afortunadament.

Tota eixa informació la coneixem gràcies als principis de transparència que permeten als ajuntaments pujar les actes dels plenaris a les webs municipals, que és d'on jo he tret tota esta informació que avui li volia contar, senyor conseller. I per descomptat, és eixa mateixa transparència que promulguen vostés i de la qual vostés són exemple, la que m'ha permés donar aquesta informació avui.

Però no ens podem donar per satisfets, perquè queda molta i molta feina per fer i molt que treballar. Els ajuntaments necessiten de la seua ajuda, i estic segura que l'estan rebent.

Però per això, senyor conseller, li pregunte: ¿quines són les mesures que han pres des de la conselleria per a ajudar que els municipis desenvolupen una gestió transparent?

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputada.

Conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller de Transparència, Responsabilitat Social, Participació i Cooperació:

Gràcies, senyor president.

Moltes gràcies per la seua apassionant narració, senyora..., senyoria.

És el cas de la catifa màgica, (*rialles*) que eixint de la cova d'Alí Babà, va eixir volant. Bé. (*Veus*) Jo no ho sé. És el cas de la moqueta desapareguda. (*Se sent una veu que diu: «A la Vall.»*)

Bé. La transparència implica un canvi cultural que han d'afrontar totes les administracions i la ciutadania en general. I en este canvi és evident que la llei de transparència juga un paper important com a punt de partida.

No obstant això, sabem que no totes les administracions tenen les mateixes facilitats per a complir la llei i mantindre els paràmetres de transparència i bon govern que volem.

La transparència implica, entre altres coses, canvis organitzatius i modernització de l'administració. Si això ja és costós

per a totes les administracions, ho és més encara per a les que tenen els mitjans i els recursos més limitats, (*veus*) que a més són els que estan més propers a la ciutadania, els nostres ajuntaments. Hem tingut de felicitar l'Ajuntament de la Vall d'Uixó, que va tindre l'amabilitat de convidar-me a la presentació del portal de transparència.

Per això el paper del govern és de facilitar als ajuntaments valencians a aquesta tasca, ajudar-los, col·laborar amb ells per a què puguen avançar en eixe sentit amb el màxim respecte a l'autonomia local.

Per això estem portant a terme un programa específic de promoció de la transparència en els ajuntaments, que anem a intensificar en estos mesos dins sempre de les nostres limitacions pressupostàries.

Dins d'este programa global se porten ja a terme algunes mesures, com ara, en primer lloc, se va elaborar una guia per a la implantació de la transparència en les entitats locals amb l'objectiu de facilitar l'aplicació de la llei que se va remetre a totes aquestes entitats locals.

En segon lloc hem signat convenis amb la Diputació Provincial de Castelló i València per a la formació i la difusió de la transparència pública i la rendició de comptes en l'àmbit local. Amb això volem ajudar els municipis a complir la llei de transparència en activitats dirigides als tècnics municipals. Actualment ens trobem en rehabilitacions, conveni 2017. Hem de dir que tenim una molt bona valoració de la relació amb esta diputació de Castelló i de València. No ha estat possible dissortadament una reunió amb el president de la diputació d'Alacant, que persevera en el seu paper de ser el Gibraltar valencià i no vol reunir-se normalment amb membres d'aquest govern pel bé dels pobles.

En tercer lloc, s'ha creat la Xarxa 50.000, un grup de treball en què participa la Direcció General de Transparència i Participació i els quinze municipis valencians amb més habitants per intercanviar projectes, informació i bones pràctiques. Actualment s'està preparant una aplicació informàtica interna per a treballar en xarxa *online*.

En quart lloc, l'any 2016 s'han convocat i resolt subvencions destinades a entitats locals valencianes per a projectes de foment de la transparència a la qual he al·ludit en l'anterior intervenció.

En cinqué lloc, hem fomentat l'adhesió voluntària dels membres de les corporacions locals al Codi de bon govern, mitjançant la difusió d'este instrument, la col·laboració de ja molts ajuntaments que ho han signat i d'alguna diputació.

En sisé lloc hem remés a cadascun dels ajuntaments un qüestionari sobre les eines amb les que compten per a compliment de la llei de transparència. Amb tota la informació recopilada realitzarem una avaluació detallada del nivell de compliment de la llei en els ajuntaments per a oferir-lo a la col·laboració que resulte més útil. Necessitem, primer, un mapa de com està el compliment de la llei.

En seté lloc, en el marc dels convenis amb les diputacions que ha estat possible, oferirem als tècnics municipals formació especialitzada i cursos territorialitzats. En el cas de la província d'Alacant ho farem amb diversos ajuntaments.

I en huité lloc, de manera paral·lela amb totes estes mesures, col·laborem activament amb la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, les diputacions provincials de les que he fet esment i el consell general de secretaris i interventors i tesorers d'administració local, per a definir l'espai de col·laboració i implicar a totes les institucions i col·lectius en la difusió de la cultura de la transparència.

En definitiva, estem portant a terme una sèrie d'actuacions complementàries que s'emmarquen en un programa de foment de la transparència en els ajuntaments valencians, insistisc, respectant sempre l'autonomia local.

La nostra voluntat i compromís és col·laborar tot el possible amb aquestes entitats per facilitar el compliment de la llei, el desenvolupament d'una gestió de proximitat que siga ètica i transparent, perquè tots els poders públics hem de treballar junt a la ciutadania per a constituir unes institucions íntegres i responsables i en les que la ciutadania se senta ben representada.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Anem a passar a la pregunta 713, crec, sí, que formularà el diputat del Grup Parlamentari Popular, senyor Castelló, a la consellera d'habitatge.

Un momentet, senyor Castelló, i li done la paraula de seguida. Quan vullga.

El senyor Castelló Sáez:

Gracias, presidenta.

Buenas tardes, consellera.

Mire, en el pacto del *Titanic* inicial, respecto al tema de vivienda solo ponía un punto y era: «a) Derecho a la vivienda. Tomar los acuerdos necesarios para evitar que se desahucien personas sin alternativas de vivienda.» *Consellera*, si eso fuera un concurso seguramente sonaría un *meeec* prolongado, simplemente por el texto. Si después de ese concurso se viera que usted estaba haciendo récords de desahucios en la Comunidad Valenciana, el *meeec* todavía sería más fuerte y más prolongado.

El tema es que es todavía más preocupante cuando el pacto del *Titanic* 2, tanto a usted como al resto creo que le sorprende una medida que consiste en lo siguiente, así dice: «Plan de choque por el derecho a la vivienda con el objetivo de llegar a 1.000 viviendas al año en alquiler social, con reservas a los colectivos de víctimas de violencia machista,

jóvenes que salgan de la tutela de la administración y con las ideas urgentes.» ¿Esto qué es lo que es, *consellera*? ¿Nos lo puede explicar? Ese es el objetivo de nuestra pregunta, que nos explique en concreto en qué consiste esta medida que acaban de firmar ustedes.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Consellera, quan vullga.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyoria.

Mire, senyor Castelló, jo li recomanaria o li suggeriria que no frivolitze tant en una qüestió tan dramàtica com és el fet que les persones perguen el seu habitatge.

Respecte del botànic, no és el pacte del *Titanic*. El pacte del botànic, jo també li demanaria un poc de respecte, encara que ja sé que no és la seua tònica habitual, hem complit cap desnonament en el parc públic d'habitatge. I, el més important, que ja ha aprovat este parlament una llei per la funció social de l'habitatge amb el seu vot en contra, senyories, i per tant poques lliçons en esta matèria.

Per a centrar la pregunta llegiré literalment l'objectiu número 2 de la renovació del pacte del botànic al qual sa senyoria se refereix i que diu el següent: «Pla de xoc pel dret a l'habitatge amb l'objectiu desitjable d'aplegar a 1.000 vivendes any en lloguer social amb reserva per als col·lectius de víctimes de violència masclista, joves que ixen de la tutela de l'administració i amb necessitats d'urgència, elaboració d'una nova ordre per a la convocatòria d'ajudes de lloguer social.»

Per tant, a la seua primera pregunta sobre si es tracta, com diu en la pregunta que vostés m'han formulat, vosté no, la senyora Elisa Díaz, que diu concretament, li dic que no es tracta d'ampliar en 1.000 vivendes anualment el parc públic d'habitatge en la mesura en què no implica construir més vivendes. Jo ja sé que vostés, evidentment, quan parlem d'ampliar parc públic o parlem d'habitatge el primer que els ve al cap és que anem a construir, que és el que vostés feien, vinga construir vivendes i vivendes protegides i després deixant-les buides o incitant el mercat, a través de l'aleshores IVHSA, a participar en el mercat de l'especulació.

Nosaltres governem per a les persones, especialment per a les més desprotegides o que tenen més difícil accés a la vivienda, com les que pateixen un desnonament, les víctimes de violència masclista o els joves. I l'objectiu desitjable, arran del pacte del botànic, és que almenys 1.000 persones o unitats familiars puguen accedir cada any a una vivienda tant pública com privada en lloguer o que disposen d'ajudes amb eixa finalitat. Per això ens agrada parlar de solució habitacional. I he de dir-li que nosaltres portem any i mig treballant perquè siga així, per donar resposta a milers de valencians que tenen dificultats per accedir a una vivienda assequible, als qui l'han perduda o als qui estan en risc de fer-ho, senyoria.